

festival
Meeting Brno
21.–31. 5. 2026

festivalové noviny

diskuse >< divadla >< hudba >< filmy >< výstavy ><
literatura >< workshopy >< setkání >< procházky ><
pouť smíření

K B K

Kde domov můj?

Martina Viktorie Voborníková Kopecká
prezidentka festivalu Meeting Brno

Letošní Meeting Brno nese otázku, kterou známe od mala, ale někteří z nás jí možná rozumíme až dnes: **Kde domov můj?**

V čase války, nejistoty a rychlých soudů přestává být domov samozřejmostí. Není to jen adresa. Je to vztah, odpovědnost a odvaha zůstat člověkem i tehdy, když je to těžké. Proto letos propojujeme historii a paměť města s dnešními výzvami. Vedle Poutí smíření a setkání s krajany uslyšíme i svědectví lidí, kteří zachraňovali děti ve válce na Ukrajině. Vedle debat o dějinných otevřených tématach péstounství, školství i vnitřního domova. Vedle velkých jmen zazní i tiché příběhy, které mění perspektivu. Meeting Brno vznikl ze zkušenosti, že společnost nemění slogany, ale setkání. Právě to totiž navrácí věcem lidský rozměr. Když si nasloucháme, přestává být druhý člověk hrozbou. Když se díváme pravdivě na minulost, nemusíme ji opakovat. Když přijmeme odpovědnost, může se z bolesti stát cesta.

Přeji vám, ať vám letošní festival přinese nejen inspiraci, ale i klid, odvahu a naději. Ať společně hledáme domov, který nevyklučuje, ale zve.

Martina Viktorie Voborníková Kopecká

Dear readers, This year's Meeting Brno carries a question we have known since childhood, but some of us may only truly understand today: **Where is my home?**

In a time of war, uncertainty, and hasty judgments, home is no longer a given. It is not just an address. It is a relationship, a responsibility, and the courage to remain human even when it is difficult. That is why this year we are bridging the history and memory of the city with the challenges of today. Alongside the Pilgrimage of Reconciliation and meetings with compatriots, we will hear the testimonies of those who saved children during the war in Ukraine. Alongside debates on history, we will open up topics such as foster care, education, and our inner home. Alongside big names, quiet stories that change perspectives will also be heard. Meeting Brno was born from the experience that society is not changed by slogans, but by encounters. It is these encounters that restore a human dimension to things. When we listen to one another, the other person ceases to be a threat. When we look truthfully at the past, we do not have to repeat it. When we accept responsibility, pain can become a path.

I wish for this year's festival to bring you not only inspiration, but also peace, courage, and hope. May we seek together a home that does not exclude, but invites.

Martina Viktorie Voborníková Kopecká

Kde domov můj?

Domov jako zkušenost a rozhodnutí

Slovo domov zní bezpečně. Jenže stačí chvíle a ukáže se, jak je křehké. Letošní Meeting Brno proto nepracuje s domovem jako s místem na mapě, ale jako se zkušeností, kterou lze ztratit, znovu hledat a někdy i druhému nabídnout.

V programu se setkávají příběhy, které by vedle sebe běžně nestály. Česko-německá paměť, současná válka na Ukrajině, otázky péstounství, školní segregace i vnitřního klidu. Právě tím festival ukazuje, že domov není jednorozměrný pojem. Je to síť vztahů, důvěry a odpovědnosti. Silnou osu tvoří setkání s krajany a připomínka dějin, které Brno formovaly. V debatách s **Evou Lustigovou, Jindřichem Mannem, Nickem Wintonem** i Wintonovými dětmi **Evou Paddock a Milenou Grenfell-Baines** se minulost neuzavírá, ale proměňuje v dialog. Ne proto, abychom něco uzavřeli, ale především proto, abychom viděli člověka i za složitým dědictvím dějin. Stejně důležité zaznívá současnost: **Konstantin Gudauskas, Elena Mazzola a Boris Belenkin** přináší svědectví o tom, co znamená domov ve chvíli, kdy se svět opravdu rozpadá. Jejich příběhy připomínají, že solidarita není gesto pro fotografii, ale práce, která něco stojí. A pak je tu domov, který vzniká uvnitř nás. A tak nesmí chybět ani workshopy, v nichž se otevře otázka, jak obstat v nejistotě, aniž bychom ztratili sami sebe. Výrazným uzlem letošního programu

Foto: Tino Kratochvíl

jsou také témata, která v české debatě často sklouzávají ke zkratkám: Benešovy dekrety i otázka, jak dnes číst zkušenost Sudet. V diskusích s **Danilem Prokopem, Veronikou Kupkovou, Martinem Vohánkou** či autory Přepíste dějiny **Michalem Stehlikem a Martinem Gromanem** dostává domov konkrétní historický i současný kontext. Letošní ročník festivalu Meeting Brno je pozváním k tomu, abychom domov nevnímali jako hranici mezi „námi“

a „jimi“, ale jako prostor, který se rodí v setkání. Protože domov není hotová odpověď. Domov je cesta. A především proto otvírá Meeting Brno prostor pro setkání a dialog s respektem a důrazem na lidskou důstojnost.

Setkání s krajany

Příležitost k prohloubení smíru

Foto: archiv festivalu

Brno má odvahu dívat se na své dějiny pravdivě. Vedle chované úcty k obětem nacismu proto umí pojmenovat i bolest poválečného vyhnaní německojazyčných obyvatel. Právě z této dvojí odpovědnosti vyrůstá letošní setkání s krajany. Festival Meeting Brno navazuje na dlouholetou cestu, kterou pomáhali tvořit lidé jako **Martina Viktorie Voborníková Kopecká, Jiří Mottl a Veronika Smyslová, David Macek** či **Petr Kalousek**. V debatách vystoupí osobnosti, které dokazují, že smíření není slabost: **Eva Lustigová, Jindřich Mann** nebo **Nick Winton**. Důležité je i to, že se mluví konkrétně: o památce obětí, odmítnutí kolektivní viny, otevřeném dialogu a o tom, jak spolu žít v jednom městě beze strachu a bez zjednodušení. Právě proto má velký význam i praktický rozměr programu – společná pietní zastavení, Poutí smíření i veřejné debaty, v nichž se setkávají pamětníci, potomci i mladší generace. Smíření se tak nestává abstraktním slovem, ale konkrétní zkušeností sdílené odpovědnosti. Setkání tak nepřepisuje historii, ale odmítá nálepky. Připomíná, že důstojnost obětí i odpovědnost vůči minulosti jdou ruku v ruce. A že budoucnost Evropy může stát jen na porozumění, nikoli na starých křivdách.

Kde máme domov, když se svět rozpadá?

Aneb domov není samozřejmost

Když se svět láme, slovo domov náhle získá jinou váhu. Přestane být adresou a stane se otázkou přežití, důstojnosti a odvahy. Právě tuto zkušenost otvírá jeden z klíčových programů letošního festivalu, totiž diskuse **Kde máme domov, když se svět rozpadá?**

Nick Winton První linie večera navazuje na odkaz **Sira Nicholase Wintona**. Do Brna přijíždí jeho syn Nick Winton. Nepřináší jen příběh otce, ale i tiché varování, jak rychle mizí ze společného prostoru schopnost jednat včas. Záchrana není velké gesto „pro dějiny“, ale konkrétní rozhodnutí ve chvíli, kdy ještě existuje šance – a právě taková naléhavost dnes znovu rezonuje.

Konstantin Gudauskas a Elena Mazzola Vedle něj vystoupí lidé, kteří podobnou odpovědnost nesli v přímém ohrožení během války na Ukrajině: **Konstantin Gudauskas**, známý jako **Anděl z Bučí**, a **Elena Mazzola**, která pomáhala **evakuovat zdravotně postižené děti z Charkova**. Jejich výpovědi nejsou heroickým mýtem, jsou svědectvím o tom, že pomoc vzniká tam, kde někdo odmítne zůstat stranou, a zároveň ukázkou toho, že lidskost se neoděhrává v bezpečné vzdálenosti, nýbrž pod tlakem, v chaosu a nejistotě, kdy není čas na dokonalé plány. Přesto lze v extrémních podmínkách zůstat věrný tomu nejzákladnějšímu: ochraně života.

Boris Belenkin a Markéta Pekarová Adamová Druhá část programu otvírá domov jako ztrátu, kterou nelze jednoduše

Nick Winton. Foto: archiv festivalu

„vyřešit“. Laureát Nobelovy ceny míru **Boris Belenkin** z **organizace Memorial** mluví z pozice člověka, pro něhož návrat do Ruska není možný: exil není jen přesun z mapy, ale zásah do identity, jazyka a důvěrně známého světa, bolestně přerušení vazeb, na které jsme zvyklí spoléhat bez přemýšlení. Odtud plyne i otázka přijetí – kdo vám podá ruku, když vám vlastní země zavře dveře? Debatu doplňuje **Markéta Pekarová Adamová** a připomíná, že solidarita v demokracii začíná konkrétním prostorem a bezpečím, které se nestaví samo, a že politická kultura se pozná podle toho, zda umí brát vážně příběhy těch, kteří přišli ojinud a o jistoty – ne jako statistiku, ale jako sousedy, spoluobčany, lidi se jmény a historií. Cely

večer moderuje **David Macek a Markéta Beková**. Program není jen debatou o geopolitice či dějinách; je to veřejná zkouška schopnosti naslouchat bez zjednodušení. Jak mluvit o bolesti bez patosu? Jak udržet pravdu bez nenávisti? Jak se vyhnout nálepkám, které z jednotlivých osudů dělájí anonymní masu?

Jak se rodí domov Přesah do mezigenerační paměti není na programu náhodou: propojuje osobní odkaz rodiny Wintonových s děním, které právě teď určuje poměr k uprchlíkům, k pravdě o válce i k institucím, jež mají hlídat pravidla hry. Právě v tom spočívá typický přístup Meeting Brno – neukazovat morálku jako dekoraci, ale jako něco,

co se testuje v konkrétních slovech, postojích a rozhodnutích. Festival Meeting Brno na to neodpovídá teorií. Ukazuje, že domov se rodí ve vztahu – v bezpečí, které někdo vytvoří, v důvěře, kterou někdo nabídne, a ve skutku učiněném ve správný okamžik. Odkaz **Nicholase Wintona** v přítomnosti Nicka Wintona, Konstantina Gudauskase, Eleny Mazzoly i Borise Belenkina přestává být muzejní relikvií a stává se měřítkem odpovědnosti, které lze přiložit k vlastnímu jednání.

Udělat krok navíc

Ve světě snadno se dělicím na „my“ a „oni“ připomíná diskuse, že domov není výsada, nýbrž hodnota, kterou společnost buď chrání, nebo ztrácí, a že k tomu nestačí dojetí, je třeba udělat krok navíc. Samotné setkání nerozlišuje svět na hrdiny a oběti; skládá spíš trpělivý obraz reality, v níž je domov současně právem i úkolem. Bez odvahy, empatie a konkrétní pomoci se z něj rychle stane prázdné slovo. Zároveň platí, že i zdánlivě malý čin jednoho člověka může pro druhého znamenat začátek bezpečí. Podobně jako kdysi jediné rozhodnutí, jež změnilo stovky životů.

Co uděláme my sami?

Cílem večera je připomenout, že domov jako vztah se setkává v důvěře, srozumitelných pravidlech a v omdlání násilí. Tato diskuse není jen přenos informace, nýbrž výzva vnímat město jako společný prostor odpovědnosti. Současně však nevede k dojetí, které rychle vyprchá, nýbrž k otázce, co uděláme my sami. Dnes, tady, ve svém okolí.

Foto: archiv festivalu

Zdivočelá země

aneb Najdi domov v Sudetech

Sudety nejsou legenda ani stigma. Jsou živou otázkou, jak znovu tvořit domov.

Sudety jsou místo, kde se historie nezastavila v archivech. Je ve jménech domů a vesnic, v prázdných místech po lidech, v domech, které jako by pořád nesly otisk původních obyvatel, v tichu i v tom, co se znovu a znovu snaží začít. Místo, kde je minulost vidět i bez komentáře: v opuštěných domech, přerušovaných příběhy a nejisté identitě míst. Debatu **Zdivočelá země aneb Najdi domov v Sudetech** proto nehledá sentiment ani vlničku, ale porozumění. Sociolog

Daniel Prokop ukazuje, jak se v regionech reprodukuje nerovnosti a proč se některá území cítí opuštěná. Podnikatel a filantrop **Martin Vohánka** mluví o tom, co může znamenat dlouhodobá občanská podpora krajiny a komunit. Spisovatelka a dokumentaristka **Veronika Kupková** přináší zkušenost z terénu, kde se paměť neoděhrává v učebnicích, ale v každodenních rozhodnutích lidí. Výsledkem není nostalgické po ztraceném světě, ale střízlivá otázka, co je třeba udělat dnes, aby se z území poznamenaného ztrátou znovu stalo místo s důvěrou a budoucností. Tato debata připomíná, že domov nevzniká sám od sebe.

Wanko – „vždycky jsme byli Brňáci“

Výstava výtvarnice **Andrey Wanko** otevírá rodinnou paměť česko-německého původu bez zjednodušení a moralizování. Spolu s kurátorkou **Markétou Brhlikovou** ukazuje, jak se neuzavřená minulost promítá do současných vztahů i identity. Projekt propojuje umění, terapii a historické bádání a zve k odvaze mluvit o tom, co bylo dlouho spojeno s tichem. Není to výklad dějin z odstupu, ale osobní cesta k porozumění.

Kde hledat to klidné doma?

Workshop s **Marcelou Murgašovou** hledá odpověď na otázku, jak zůstat doma sám v sobě i ve chvíli, kdy okolí přináší tlak a nejistotu. Inspiraci je komenského „ráj srdce“, ale těžištěm je praktická zkušenost: práce s tělem, emocemi a sdílením v bezpečném kruhu. Program nabízí klidný, konkrétní prostor pro vnitřní oporu a návrat k tomu, co člověku pomáhá neztratit směr.

Segreguje brněnské školství?

Debatu v Muzeu romské kultury otevírá téma, které se týká konkrétních dětí a jejich šancí do života. Speciální pedagožka **Klára Laurenčíková Šimáčková**, ředitel ZŠ Křenova **Zdeněk Lichtneger** a místostarosta MČ Brno-sever **Martin Glogar** hledají společně s moderátorem **Bobem Kartousem** realistické kroky, jak snižovat nerovnosti ve vzdělávání. Nejde o fráze, ale o to, jak má inkluze fungovat v praxi.

Co dnes znamená „Sudeták“

Mýty versus realita s autory podcastu Přepište dějiny Michalem Stehlikem a Martinem Gromanem

Kolem „Sudetáků“ se v české debatě pořád točí silná slova, strach i staré zkratky. Právě na ně se v rozhovoru zaměřují historik Michal Stehlik a novinář a publicista Martin Groman, kteří dlouhodobě ukazují, že minulost se dá vykládat bez ideologických berlíčků a politického strašení. Vysvětlují, proč je nálepka „Sudeták“ historicky nepřesná, proč mýty o vracení majetku neodpovídají realitě a jak se z tématu Benešových dekretů opakovaně stává volební nástroj místo věčné diskuse. Místo dalšího přizívání křivd nabízejí strážlivý pohled: poznávat konkrétní příběhy, mluvit spolu napřímo a nenechat minulost, aby se znovu používala jako klacek na současnost. A kdo chce tohle téma slyšet naživo, může v rámci letošního festivalu Meeting Brno přijít na jejich program Přepište dějiny: Sudetáci pro začátečníky.

Michal Stehlik a Martin Groman. Foto: archiv festivalu

Co by podle vás měl dnes běžný Čech vědět o sudetských Němcích?

Možná by se měl prostě jen zeptat sám sebe, co fenomén sudetského Němce znamená dnes, více než 80 let po konci druhé světové války. Přesly nejméně čtyři generace od události 1938 nebo 1945. A měl by si říci, že v roce 2026 skutečně nemá smysl bojovat nějaké staré nacionální boje, z kterých stran.

Proč je označení „Sudeták“ historicky nepřesné a proč se u nás tak ujalo?

Každé zjednodušené pojmenování je vždy lákavější a úspěšnější než komplikované a komplexní chápání složitosti dějin. Kdybychom se podívali blíže na situaci německy hovořících občanů Československa, ti ze Slavonic koukali do Vídne a ti z Liberce do Berlína. Neexistoval jeden sudetský Němec, i to sjednocení pod Henleinem vlastně bylo od poloviny 30. let spíše nesené negativním pocitem a vymezením, frustrací, než společnou identitou.

Jaké nejčastější mýty o sudetských Němcích v české debatě přezívají?

Samozřejmě mýtý o tom, že sudetští Němci chtějí svůj majetek, případně že se stále neoprostili od někdejší nacistické historie. Mýtus sudetského Němce tak pracuje se strachem – straší dávno zmizelým režimem a zároveň vyvolává obavy o majetek.

Zpochybňují dnešní sudetoněmecké organizace Benešovy dekrety, nebo je to spíš český strašák?

Z jejich strany nejde o relevantní právní zpochybňování, které by mělo mít nějaké praktické důsledky. Jisté, zůstávají u názoru, že princip kolektivní viny není a nebyl správný, ale je to již vzdáleno od někdejší bojovné rétoriky vůči Československu. Ostatně ani na české straně dnes nenajdeme, věřím, zase tolik těch, kteří by se k principu kolektivní viny vědomě hlásili a trvali by na ní. Zvláště pokud by pochopili,

co ve svých důsledcích znamenala tehdy a vlastně znamená vždy.

Mají sudetští Němci dnes reálný právní nárok na majetky/chalupy v Česku?

Nic takového není vůbec na stole, včetně stanovisek samotných sudetoněmeckých organizací, je to právě jen mýtus a vyvolávání strachu. Jinou provokativní otázkou je, že se sice jistě nevrátíme před Benešovy dekrety, ale opravdu si myslíme, že kolektivní vina byla spravedlivá?

Proč je podle vás důležité, že se sudetoněmecký sjezd letos koná právě v Brně?

Je to především symbol, a vedle toho je to ukázka, že již uběhl dostatečný čas na to, aby k němu došlo. Jisté to vzbudí některé ostré reakce a rozmýšlávání dávných sporů, ale jsme přesvědčeni, že se tím uzavírá jedna dlouhá kapitola a otevírá další.

Jak o tomto tématu mluvit srozumitelně a věcně i s lidmi, kteří mají obavy nebo odpor?

Většinou se bojíme toho, co neznáme. Pokud jsme se kdy my osobně setkali s nevraživostí vůči potomkům Němců vyhnáných po druhé světové válce z Československa, nebylo to jaksi příznačné v regionech, kterých se to dotkla. Netvrdíme, že to tam není možné zaznamenat vůbec, ale od roku 1989 obnovený kontakt mezi Čechy a Němci v těchto oblastech nutně vedl k jistému narovnání představ jedněch o druhých. Takže nejlepší metodou, jak se zbavit obav nebo oslabit odpor, je setkávat se, tvářit se, poznávat se.

Kdybyste měli čtenářům dát jednu „sudetáckou poučku pro začátečníky“, jak by zněla?

Jak uslyšíš v jakékoli volební kampani někoho hlásat nenávistné výroky o Sudetácích, jak někdo začne harašit Benešovými dekrety, nevol ho. Ono už to dávno nemá tu sílu jako v 90. letech, kdy se na tom některé strany vyloženě profilovaly, ale stále to populističtí politici používají. Nedělali by to, kdyby jim na to část voličů neskákala. Čím menší ta část bude, tím rychleji tento nesmysl vymizí tam, kam patří, tedy do hlubin dějin.

Pout' smíření

Cesta proti směru dějin

Foto: archiv festivalu

Pout' smíření je jedním z nejdůležitějších momentů Meeting Brno. Připomíná oběti a otevírá prostor pro odpovědnost, dialog a společnou budoucnost. Už po jednadvacáté vede symbolicky proti směru poválečného pochodu: z Pohořelic zpět do Brna.

Připomíná osud více než dvaceti tisíc Brňanů, kteří byli po válce hnáni k rakouským hranicím, a nejméně 1 700 obětí, jež nepřežily cestu ani následující týdn. Nejde ale jen o připomínku tragédie. Pout' je živou zkušeností, v níž se setkávají potomci pamětníků, veřejné osobnosti i lidé, kteří chtějí porozumět složitosti našich dějin bez zkratk a bez kolektivní viny. Před jedenácti lety brněňští zastupitelé

v souvislosti s touto poutí přijali Deklaraci smíření a společné budoucnosti, která se stala historickým milníkem v procesu vypořádávání se české společnosti s touto kapitolou našich dějin. Od roku 2015 se tedy putuje symbolicky proti směru historického pochodu, od hromadného hrobu v Pohořelicích zpět do zahrady augustiniánů na Starém Brně.

Pout' smíření i samotná Deklarace smíření a společné budoucnosti se staly důležitým bodem české a především pak brněnské veřejné debaty o poválečném násilí. Letošní ročník navazuje na tuto cestu stejně důsledně: s úctou k obětem, s odpovědností k pravdě a s důvěrou, že i bolestná paměť může být místem setkání, ne rozdělení.

V programu zazní i úvodní slovo dr. P. Martina Leitgöba. Na trase se znovu potkají české, německé i rakouské hlasy a iniciativy, které dlouhodobě pracují na porozumění mezi jednotlivými společnostmi. Pout' tak není historickým rituálem pro zasvěcené. Je to veřejné gesto, které vrací dějinám lidskou tvář. Člověk na ni zažije ticho, rozhovor i fyzickou námahu z cesty. Právě v této jednoduchosti je její síla – místo velkých slov přichází konkrétní krok. V době, kdy se společnost snadno polarizuje, připomíná Pout' smíření základní věc: pravda bez empatie zraňuje, empatie bez pravdy je prázdná. Smíření potřebuje oboje.

Uctění památky obětí holocaustu

Pietní zahájení festivalu na 5. nástupišti brněnského nádraží připomene místo, odkud odjízděly transporty. Památku obětí holocaustu zde uctí vedení Sudetoněmeckého krajského sdružení spolu s Nickem Wintonem a Wintonovými dětmi Evou Paddock a Milenou Grenfell-Baines. Setkání má jasný tón: úcta k obětem, tichá modlitba a odpovědnost vůči historii, která nesmí být relativizována ani zapomenuta. Právě na takových místech se ukazuje, že paměť není minulost, ale závazek pro dnešek. Téma propojuje paměť, současnost i osobní odpovědnost.

Brno u jednoho stolu

Na Moravském náměstí se potkáme u jednoho dlouhého stolu. V tomto programu nepůjde o reprezentaci ani o žádné oficiální, ale o sousedství a setkávání. Brno u jednoho stolu staví na prosté zkušenosti: když sdílíme jídlo, hudbu a čas, dokážeme si lépe naslouchat i v tématech, která bývají citlivá. Odpoledne doprovodí cimbálová muzika Šmytec, soubory ZUŠ i krojované skupiny. Setkání připomíná, že domov se nevytváří deklaracemi, ale každodenní schopnosti být spolu s respektem a vzájemným porozuměním. Protože právě tato obyčejná blízkost bývá často začátkem změny.

Benešovy dekrety živější než živé

Benešovy dekrety patří k tématům, která se u nás pravidelně vrací do diskuse a vyvolávají silné reakce. Aktuálně jde i o velmi silné téma u našich nejbližších sousedů a objevuje se ve veřejném prostoru na Slovensku a v Maďarsku. Diskutovat budou novinář a komentátor Jindřich Šidlo, teolog, pedagog a spisovatel Pavel Hošek a filmový režisér a scenárista Tomáš Mašín – každý z nich se na problematiku Benešových dekretů a jejich přesahu do současnosti podívá z jiné pozice, ale všichni s citlivostí pro to, jak minulost vstupuje do dneška.

Moje cesta k našim Němcům

Diskuse nad knihou Moje cesta k našim Němcům propojí osobní paměť a veřejný dialog. Vystoupí Jindřich Mann, Eva Lustigová a Wolfgang Schwarz, moderují Martina Viktorie Voborníková Kopecká a Veronika Smyslová. Program ukazuje, že spojení „naši Němci“ nemusí být provokace ani sentiment, ale poctivý pokus mluvit o dějinách bez zkratk, bez nálepek a s respektem k tomu, co je stále citlivé.

Nicholas Winton a domov jako záchrana

Setkání s Nickem Wintonem, Evou Paddock a Milenou Grenfell-Baines připomíná, že odvaha jednotlivce může změnit osud celých rodin. Diskuse neoslavuje minulost jako mýtus, ale otevírá současnou otázku, jak se smířovat tam, kde se po generace předává zkušenost viny, křivdy a ztraceného domova. Tento program je o paměti, která nezavírá oči před bolestí, ale hledá cestu k porozumění.

Domov jako šance

Giovanni a Tecla Figini představí italskou komunitu COMETA, která na základě osobní zkušenosti s adopcí a péstounstvím vybudovala funkční síť podpory pro děti a mladé lidi v náročných situacích. Debata ukáže, že domov není služba navíc, ale základní předpoklad, aby dítě mohlo vyrůstat důstojně a samostatně. A že i malá skupina lidí může proměnit systém, pokud vydrží dlouhodobě.

Když domov chybí

Diskuse s novinářkou a autorkou Barbarou Postráneckou a zmocněncem pro ústavní a ochrannou výchovu Štěpánem Jilkou mluví o péstounství a adopci bez idealizace. Co funguje, kde systém selhává a co potřebují rodiny, které se rozhodnou nést dlouhodobou odpovědnost za dítě? Téma domova tu není metafora, ale každodenní praxe, která stojí na vztahu, trpělivosti a ochotě zůstat i v obtížných chvílích.

Bohoslužba porozumění

Bohoslužba smíření je katolická mše sloužená na brněnském výstavišti v rámci setkání Sudetoněmeckého krajského sdružení. V modlitbě a liturgii vytvoříme prostor pro ticho i slova – a poprosíme o pokoj, respekt k minulosti a naději.

Domov v sobě

Participativní diskuse s terapeutkou Eliškou Mynářovou a moderátorkou Karolinou Štorkovou hledá, jak budovat vnitřní oporu ve světě nejistot bez klíše. Nabízí bezpečný prostor pro sdílení i hledání.

Meeting
Brno

Podpořte nás, abychom mohli pořádat kulturní akce po celý rok

Děkujeme za vaše dary! Meeting Brno vytváří prostor pro otevřený dialog a setkávání. Klade si za cíl otevírat důležitá společenská témata, narovnávat historické křivdy a přispívat k porozumění mezi různými komunitami. Věříme, že pochopení minulosti je klíčem k budoucnosti. Připojte se k nám a objevte sílu sdíleného příběhu.

Jeden den, tři dějinné události

Divadelní maraton Meeting Brno vrací 20. století do živé blízkosti.

Dnes to rozdělíme. Foto: archiv festivalu

Divadelní program Meeting Brno 2026 je výjimečný nejen rozsahem, ale hlavně přesností, s jakou míří do míst, kde se dějiny lámou na osobních rozhodnutích. V sobotu 30. května propojí maraton během jediného dne tři inscenace vzniklé v produkci festivalu přímo pro jeho jednotlivé ročníky a vede diváka napříč dramatickými okamžiky českých i středoevropských dějin. Od předválečného selhání demokracie přes poválečné otázky viny až po rozpad společného státu.

Benešovi v Brně

Nejde o přehlídku titulů, nýbrž o cestu, kde jednoduché odpovědi neplatí a kde zůstává otázka, co byla společnost ochotna udělat tehdy a co dnes, aby se podobné zlomy neopakovaly. V 11.00 ve vile Stiasni začínají Benešovi v Brně. Scénář a dramaturgii připravila **Markéta Špetíková** a režie se ujal **Michal Zetel**. Pořád sleduje soukromí manželů Benešových z poválečné návštěvy Brna. Inscenace nevytváří muzeální portrét, ale klade nepřijemné otázky: jakou cenu mělo zachraňování republiky po stínu Mnichova, co se přihlíželo a kde se politická odpovědnost změnila v osobní alibi. Hrají **Marián Chalány** a **Kateřina Jevavá**. Výsledkem není soudní verdikt, nýbrž situace, v níž divák musí hledat hranici mezi historickou nutností a osobním podílem na krachu demokratických jstot.

Mezipřistání

V 18.00 v Arnoldově vile navazuje Mezipřistání **Pavla Molka** v režii **Michala**

Moravce. Tato koprodukce festivalu Meeting Brno a Divadla Radost vznikla ve světové premiéře přímo pro letošní festivalový ročník. Děj se odehrává během mezipřistání letu Scandinavian Airlines z Kalkaty do Říma v telavivské letištní kavárně roku 1951. Mezi cestujícími je Hjalmar Schacht, bývalý prezident Říšské banky přezdívaný Hitlerův bankéř. Pozná ho číšník David, který prošel tábory, i Friederike Brecher z Prostějova – a oba chtějí Schachta vydat izraelským úřadům. Schacht však tvrdí, že Hitlera mírnil a že od roku 1939 nezastával funkce. Co je spravedlnost po katastrofě? Kdo smí odpouštět? A kdy obhajoba přechází v útěk? Každé slovo může rozhodnout o tom, zda Schacht odletí, nebo skončí v telavivské cele. Inscenace neživí jen napětí z odsouzení, ale nutí vnímat trauma jako něco, co nepřestává s kapitulací a nekončí s rozsudkem davu. **Pavel Molek**, pedagog z Právnické fakulty MU a autor rozhlasových her, se prosazuje i jako dramatik. Jeho Monument pro Hradištské získal nominaci na Cenu Marka Ravenhilla.

Dnes to rozdělíme

Ve 20.00 ve vile Tugendhat uzavírá maraton inscenace Dnes to rozdělíme. Scénář a dramaturgie se ujala opět **Markéta Špetíková** a režie **Michal Zetel**. Strět Václava Klause a Vladimíra Mečiara sleduje chvíli, kdy dva roky po listopadu 1989 hrozí úprava vztahů definitivním rozchodem Československa – dialog dvou mužů protikladných, a přece v něčem podobných. Hrají **Marián Chalány**,

Lukáš Rieger a **Marcela Máchová**. Téma není nostalgické, jde o mechanismus rozpadu, kde soupeří ego, tlak okamžiku i mýtus nevyhnutelnosti a kde se klade i otázka, nakolik šlo o odlišnou minulost a nakolik o neochotu najít společnou budoucnost. Inscenace probíhá v interiéru i na zahradě: diváci nestojí v bezpečné vzdálenosti hlediště, nýbrž přímo v prostoru spatřem s osudem státu.

Pojmenování konfliktu, viny i odpovědnosti

Právě propojení těchto titulů dělá z maratону mimořádnou událost. Meeting Brno ukazuje divadlo tam, kde jinak snadno přicházejí fráze. Nepřepisuje minulost podle nálad, ale otevírá prostor pro pojmenování konfliktu, viny i odpovědnosti. Silný je výběr míst. **Vila Stiasni**, **Arnoldova vila** a **vila Tugendhat** nejsou jen dekorace. Nesou vlastní historickou paměť a dávají inscenacím další vrstvu významu. Divák není oddělen od tématu bezpečnou vzdáleností jeviště, ale pohybuje se uvnitř prostoru, který sám mluví o dějinách. Divadelní maraton tak přesně zapadá do letošního festivalového tématu Kde domov můj? Ukazuje, že domov není jen místo, kde bydlíme, ale také způsob, jak zacházíme s minulostí. Jestli ji zjednodušíme na pohodlný příběh, nebo uneseme její složitost. Jestli v ní budeme hledat zbraně proti druhým, nebo důvod k vlastní odpovědnosti.

Tipy z programu

Petr Kalousek

Poutí smíření je můj srdcový projekt přes dvacet let. Proto bych vás chtěl pozvat právě na ni. Je to příležitost budovat důvěru mezi námi a sudetskými Němci a naslouchat příběhům, které léta zůstávaly stranou.

Veronika Smyslová

Wanko mě provází už měsíce – prakticky jim žiju. Na výstavě jsem strávila hodiny nad detaily, kontextem i tím, jak se dílo dotýká samotné **Andrey Wanko**. S týmem jsme ladili každou vrstvu do poslední chvíle a jsem velmi zvědavá, jak takto silné téma zapůsobí na diváka.

David Macek

Kde máme domov, když se svět rozpadá? Zvu vás na večer, kde se historie setkává s nejistou současností. Pokud hledáte reflexi, která nekřičí, ale drží v napětí, je to program přesně pro vás. Těším se na naše společné hovory.

Markéta Beková

Těším se na vás u debaty **Když domov chybí**. S Barborou Postráneckou a Štěpánem Jilkou probereme, jak tvořit domov tam, kde není samozřejmostí, i jak dětem bez zázemí zajistit víc než jen střechu nad hlavou, a sice pocit, že někam patří.

Jiří Mottl

Cesta, odchod a věčné hledání domova. Zvu vás do vily Stiasni na **pisňový recitál**, který propojuje hudbu Janáčka, Kaprálové, Martinů a Dvořáka. Přijďte si s námi poslechnout, jak silně v nás rezonuje téma návratů i naděje.

When Home Is at Risk

Exploring the Legacy of Nicholas Winton

At this year's Meeting Brno, two linked programs explore what "home" means in times of war, exile, and social division. The first, *Nicholas Winton and Home as Rescue*, takes place on 24 May at the Brno Exhibition Centre (BVV) as part of the gathering of the Sudeten German Landsmannschaft. It focuses on the legacy of one decision that saved hundreds of lives. Nick Winton is joined by two "Winton children," Eva Paddock and Milena Grenfell-Baines, whose childhood escape from Prague became the line between survival and catastrophe. Their testimonies show that history is not abstract memory, but a living call to responsibility.

The second program, *Where Is Home When the World Falls Apart?*, follows on 25 May at Co.Labs and broadens the question to today's crises. Alongside Nick Winton, speakers include Konstantin Gudauskas, known as the "Angel of Bucha," and Elena Mazzola, who helped evacuate children with disabilities from Kharkiv. Their experiences reject heroic myth: help begins when someone refuses to stand aside, even in chaos. Nobel Peace Prize laureate Boris Belenkin from Memorial adds the perspective of exile, describing home not only as place, but as language, identity, and trust. Markéta Pekarová Adamová highlights the civic dimension: democracy is measured by whether newcomers are treated as neighbors, not statistics.

When Home Is at Risk Photo Meeting Brno archive

Together, these events ask how societies can respond without simplification, fear, or collective labels. Meeting Brno offers more than commemoration: it invites the public to see home as a shared responsibility, built through concrete action, courage,

and the willingness to protect others in time. Both events provide Czech/English interpretation (CZ/EN).

Versöhnungsmarsch in Brünn

Ein Weg der Erinnerung und Verantwortung

Der Versöhnungsmarsch gehört zu den wichtigsten Programmpunkten von Meeting Brno. Er erinnert an die Opfer und schafft Raum für Verantwortung, Dialog und gemeinsame Zukunft. In diesem Jahr findet er zum einundzwanzigsten Mal statt und verläuft wieder symbolisch gegen die Richtung des historischen Geschehens: von Pohrlitz zurück nach Brünn.

Im Mittelpunkt steht das Schicksal von mehr als zwanzigttausend Brünnerninnen und Brünnern, die nach dem Krieg in Richtung österreichische Grenze getrieben wurden. Mindestens 1700 Menschen überlebten den Marsch und die darauffolgenden Wochen nicht. Der Weg ist jedoch mehr als ein Gedenken an eine Tragödie. Er ist eine lebendige Erfahrung, in der Nachkommen von Zeitzeugen und Zeitzeugen, Persönlichkeiten des öffentlichen Lebens und Menschen aus verschiedenen Ländern zusammenkommen, um über Geschichte ohne Vereinfachungen und ohne kollektive Schuldzuweisungen nachzudenken.

Vor elf Jahren verabschiedete der Brünnner Stadtrat die „Deklaration der Versöhnung und gemeinsamen Zukunft“. Sie wurde zu einem Meilenstein in der Auseinandersetzung

Versöhnungsmarsch Foto Festivalarchiv

mit der Nachkriegsgewalt. Seitdem führt der symbolische Weg vom Massengrab in Pohrlitz zurück in den Garten der Augustiner in Altbrünn.

Auch in diesem Jahr knüpft der Marsch daran an: mit Respekt vor den Opfern, mit Verantwortung gegenüber der Wahrheit und mit Vertrauen darauf, dass selbst schmerzhaft Erinnerung ein Ort der Begegnung sein kann. Auf dem Programm steht unter anderem ein einleitendes Wort von Dr. P. Martin Leitgöb. Entlang der Strecke begegnen

sich erneut tschechische, deutsche und österreichische Stimmen und Initiativen.

Der Versöhnungsmarsch ist kein Ritual für Eingeweihte. Er ist ein öffentliches Zeichen, das der Geschichte ein menschliches Gesicht zurückgibt. Gerade in dieser Einfachheit liegt seine Kraft: Statt großer Gesten zählt der konkrete Schritt. In einer Zeit der Polarisierung erinnert der Marsch: Wahrheit ohne Empathie verletzt, Empathie ohne Wahrheit bleibt leer.

English Friendly Program: **Where Is Home When the World Falls Apart?**
25. 5. 17:00
co.labs, Kounicova 686/22

The past sometimes seems distant - until we encounter it in the present. The program connect the story of Nicholas Winton with today: with people who saved children during the war in Ukraine directly in Bucha and Kharkiv - Konstantin Gudauskas and Elena Mazzola. With the Russian Nobel Peace Prize laureate Boris Belenkin, we will then look at a home to which he can no longer return.

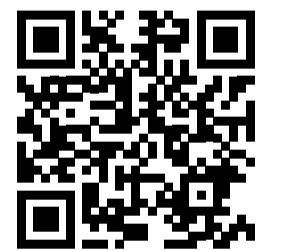
Freundschaftsprogramm: **Nicholas Winton und Home als Rettung**
24. 5. 16:30
Messegelände Brünn, Pavilon P

Nick Winton wird gemeinsam mit zwei der sogenannten „Winton-Kinder“ – Eva Paddock und Milena Grenfell-Baines – Zeugnis ablegen über eine Rettung, die sich nicht in die Vergangenheit abschieben lässt. Das Gespräch öffnet auch eine schwierigere Ebene: wie Versöhnung dort möglich ist, wo Familiengeschichten über Generationen hinweg zwischen Schuld und Unrecht verlaufen – und warum kollektive Zuschreibungen niemals ein Ausweg sind. Das Programm findet im Rahmen des Treffens der Sudetendeutschen Landsmannschaft statt.

Meeting Brno
Web in English:

Webseite
von Meeting Brno
auf Deutsch:

Festival partners /
Festivalpartner:

B | R | N | O

jihomoravský kraj

Česko-německý fond budoucnosti

Deutsch-tschechischer Zukunftsfonds

BLÍŽKOSBĚ

SAKO

Program festivalu 21.–31. 5. 2026

4.–22. 5. | **>** **Vysiedlení, ausSÍDLung** **<** **Mendlovo náměstí/ brněnské výstaviště |**

S posledními přímými pamětníky odsunu mluvili redaktori české organizace Post Bellum pro sbírku Paměť národa. Ve vzájemném dialogu se tak snažili popsat a reflektovat jednu z klíčových událostí nejen jejich, ale také našich dějin. K vidění bude od 4. 5. do 22. 5. 2026 na Mendlově náměstí, od 23. do 24. 5. v rámci Setkání sudetoněmeckého krajanského sdružení na brněnském výstavišti, před pavilonem P. | **cz/de**

21. 5. | **17.00** **>** **Uctění památky obětí holokaustu** **<** **5. nástupiště, Brno hlavní nádraží | pietní setkání**

Na 5. nástupišti – místě, odkud z Brna odjížděly transporty – společně zahájíme festival pietním setkáním. Vedení Sudetoněmeckého krajanského sdružení zde uctí památku obětí holokaustu spolu s Nickem Wintonem, synem sira Nicholase Wintona, a Wintonovými dětmi Evou Paddock a Milenou Grenfell-Baines. Setkání proběhne s respektem k místu i památce těch, kteří odsud odjížděli. | **cz/de**

21. 5. | **17.00** **>** **Uctění památky obětí holokaustu** **<** **5. nástupiště, Brno hlavní nádraží | pietní setkání**

Na 5. nástupišti – místě, odkud z Brna odjížděly transporty – společně zahájíme festival pietním setkáním. Vedení Sudetoněmeckého krajanského sdružení zde uctí památku obětí holokaustu spolu s Nickem Wintonem, synem sira Nicholase Wintona, a Wintonovými dětmi Evou Paddock a Milenou Grenfell-Baines. Setkání proběhne s respektem k místu i památce těch, kteří odsud odjížděli. | **cz/de**

22. 5. | **14.00** **>** **Brno u jednoho stolu** **<** **Moravské náměstí | sousedské setkání**

Na Moravském náměstí se setkáme u jednoho dlouhého stolu. V prostoru, kde se běžně mjíjme, si dopřejeme čas být spolu – klidně, s respektem a beze spěchu. Brno u jednoho stolu je sousedské setkání, které stojí na jednoduchém myšlence: když spolu chvíli sdílíme místo, jídlo a hudbu, lépe si rozumíme i ve věcech, které nejsou samozřejmé. | **cz**

22. 5. | **14.00** **>** **Brno u jednoho stolu** **<** **Moravské náměstí | sousedské setkání**

Na Moravském náměstí se setkáme u jednoho dlouhého stolu. V prostoru, kde se běžně mjíjme, si dopřejeme čas být spolu – klidně, s respektem a beze spěchu. Brno u jednoho stolu je sousedské setkání, které stojí na jednoduchém myšlence: když spolu chvíli sdílíme místo, jídlo a hudbu, lépe si rozumíme i ve věcech, které nejsou samozřejmé. | **cz**

22. 5. | **16.00** **>** **Prohlídka kostela sv. Jakuba v němčině** **<** **kostel sv. Jakuba v Brně | komentovaná prohlídka**

Kostel sv. Jakuba patří mezi nejvýznamnější místa paměti německého Brna i celé Moravy. Jako hlavní farní kostel býval místem setkání brněnských měšťanů i poutníků do Santiaga de Compostela, přičemž hlavním bohoslužebným jazykem byla němčina. Prohlídka s profesionálním německy hovořícím průvodcem ukáže to nejzajímavější z hlavní části svatojakubského chrámu. Pozor: prohlídka je pouze v němčině! | **de**

22. 5. | **16.00** **>** **Prohlídka kostela sv. Jakuba v němčině** **<** **kostel sv. Jakuba v Brně | komentovaná prohlídka**

Kostel sv. Jakuba patří mezi nejvýznamnější místa paměti německého Brna i celé Moravy. Jako hlavní farní kostel býval místem setkání brněnských měšťanů i poutníků do Santiaga de Compostela, přičemž hlavním bohoslužebným jazykem byla němčina. Prohlídka s profesionálním německy hovořícím průvodcem ukáže to nejzajímavější z hlavní části svatojakubského chrámu. Pozor: prohlídka je pouze v němčině! | **de**

23. 5. | **9.00** **>** **Pouť smíření** **<** **Pohořelice – brněnské výstaviště, pavilon P | pouť**

Již po dvacáté prvé se vydáme po stopách více než dvaceti tisíc Brňanů, kteří byli před 81 lety hnáni směrem k rakouským hranicím. Zatímco praceschopní muži museli zůstat ve městě na nucené práce, do průvodu byly nahnány ženy, děti a starci. Na cestě a v následujících dnech a týdnech útrapám podlehllo nejméně 1 700 z nich. | **cz/de**

23. 5. | **9.00** **>** **Pouť smíření** **<** **Pohořelice – brněnské výstaviště, pavilon P | pouť**

Již po dvacáté prvé se vydáme po stopách více než dvaceti tisíc Brňanů, kteří byli před 81 lety hnáni směrem k rakouským hranicím. Zatímco praceschopní muži museli zůstat ve městě na nucené práce, do průvodu byly nahnány ženy, děti a starci. Na cestě a v následujících dnech a týdnech útrapám podlehllo nejméně 1 700 z nich. | **cz/de**

23. 5. | **9.00** **>** **Pouť smíření** **<** **Pohořelice – brněnské výstaviště, pavilon P | pouť**

Již po dvacáté prvé se vydáme po stopách více než dvaceti tisíc Brňanů, kteří byli před 81 lety hnáni směrem k rakouským hranicím. Zatímco praceschopní muži museli zůstat ve městě na nucené práce, do průvodu byly nahnány ženy, děti a starci. Na cestě a v následujících dnech a týdnech útrapám podlehllo nejméně 1 700 z nich. | **cz/de**

24. 5. | **9.00** **>** **Bohoslužba porozumění** **<** **brněnské výstaviště, pavilon P | bohoslužba**

Společné rozjímání má zvláštní sílu: na chvíli ztíší náš vlastní názor a otevře prostor pro druhé. Bohoslužba smíření bude katolická mše sloužená na brněnském výstavišti v rámci setkání Sudetoněmeckého krajanského sdružení. V modlitbě a liturgii vytvoříme prostor pro ticho i slova – a poprosíme o pokoj, respekt k minulosti a naději. | **cz/de**

24. 5. | **9.00** **>** **Bohoslužba porozumění** **<** **brněnské výstaviště, pavilon P | bohoslužba**

Společné rozjímání má zvláštní sílu: na chvíli ztíší náš vlastní názor a otevře prostor pro druhé. Bohoslužba smíření bude katolická mše sloužená na brněnském výstavišti v rámci setkání Sudetoněmeckého krajanského sdružení. V modlitbě a liturgii vytvoříme prostor pro ticho i slova – a poprosíme o pokoj, respekt k minulosti a naději. | **cz/de**

24. 5. | **9.00** **>** **Bohoslužba porozumění** **<** **brněnské výstaviště, pavilon P | bohoslužba**

Společné rozjímání má zvláštní sílu: na chvíli ztíší náš vlastní názor a otevře prostor pro druhé. Bohoslužba smíření bude katolická mše sloužená na brněnském výstavišti v rámci setkání Sudetoněmeckého krajanského sdružení. V modlitbě a liturgii vytvoříme prostor pro ticho i slova – a poprosíme o pokoj, respekt k minulosti a naději. | **cz/de**

24. 5. | **9.00** **>** **Bohoslužba porozumění** **<** **brněnské výstaviště, pavilon P | bohoslužba**

25. 5. | **10.00** **>** **Uctění památky obětí let 1939–1945** **<** **Kounicovy koleje | pietní akt**

Kounicovy koleje v Brně patří k místům, která v sobě nesou těžkou historií let 1939–1945. Za nacistické okupace zde byli vězněni a vyslýcháni lidé z Brna i širšího regionu a mnozí z nich už se odsud nevrátili. Toto místo je proto silným symbolem útlaku, násilí a zmařených životů. Utrpení na tomto místě ale pokračovalo i po válce, až do srpna 1945, jen v jiném kontextu. Památku obětí uctíme za účasti našich hostů z Německa pietním aktem, kterým společně symbolicky uzavřeme sobotní Pouť smíření. | **cz/de**

25. 5. | **10.00** **>** **Uctění památky obětí let 1939–1945** **<** **Kounicovy koleje | pietní akt**

25. 5. | **16.00** **>** **Pivní Brno německé, české a židovské** **<** **Petrov 1 před Diecézním muzeem | komentovaná prohlídka**

Setkávání se v českém, ale i německém prostředí dělo vždy u piva. Většinu brněnských pivovarů navíc vlastnila židovská menšina. Na procházce městem provede historik Filip Vrána příběhy brněnských komunit a jejich vaření, prodávání a konzumaci piva. | **cz**

25. 5. | **16.00** **>** **Pivní Brno německé, české a židovské** **<** **Petrov 1 před Diecézním muzeem | komentovaná prohlídka**

25. 5. | **17.00** **>** **Kde máme domov, když se svět rozpadá?** **<** **co.labs | diskuse**

Minulost někdy působí vzdáleně, dokud ji nezahlédneme v přítomnosti. Program propojí příběh Nicholase Wintona s dneškem – s lidmi, kteří během války na Ukrajině zachraňovali děti přímo v Buči a Charkově – Konstantinem Gudauskasem a Elenou Mazzolou. S ruským držitelem Nobelovy ceny míru Borísem Belenkinem pak nahlédneme na domov, kam už se nelze vrátit. Debatu doplňuje Markéta Pekarová Adamová s tématem solidarity v demokracii a budováním politické kultury. Moderuje David Macek a Markéta Beková. | **cz/uk/en/ru**

25. 5. | **17.00** **>** **Kde máme domov, když se svět rozpadá?** **<** **co.labs | diskuse**

Minulost někdy působí vzdáleně, dokud ji nezahlédneme v přítomnosti. Program propojí příběh Nicholase Wintona s dneškem – s lidmi, kteří během války na Ukrajině zachraňovali děti přímo v Buči a Charkově – Konstantinem Gudauskasem a Elenou Mazzolou. S ruským držitelem Nobelovy ceny míru Borísem Belenkinem pak nahlédneme na domov, kam už se nelze vrátit. Debatu doplňuje Markéta Pekarová Adamová s tématem solidarity v demokracii a budováním politické kultury. Moderuje David Macek a Markéta Beková. | **cz/uk/en/ru**

25. 5. | **17.00** **>** **Kde máme domov, když se svět rozpadá?** **<** **co.labs | diskuse**

Minulost někdy působí vzdáleně, dokud ji nezahlédneme v přítomnosti. Program propojí příběh Nicholase Wintona s dneškem – s lidmi, kteří během války na Ukrajině zachraňovali děti přímo v Buči a Charkově – Konstantinem Gudauskasem a Elenou Mazzolou. S ruským držitelem Nobelovy ceny míru Borísem Belenkinem pak nahlédneme na domov, kam už se nelze vrátit. Debatu doplňuje Markéta Pekarová Adamová s tématem solidarity v demokracii a budováním politické kultury. Moderuje David Macek a Markéta Beková. | **cz/uk/en/ru**

26. 5. | **17.00** **>** **Německé Brno** **<** **neuveдено | procházka**

Proč bylo Brno německým městem? Byl to v minulosti problém, nebo to přispělo k jeho rozvoji? A jaký byl vztah Čechů a Němců v průběhu historie? To všechno se dozvíte na vycházce věnované historii Brna od středověku do roku 1945. Provázet bude Martin Koplík. | **cz**

26. 5. | **17.00** **>** **Německé Brno** **<** **neuveдено | procházka**

Proč bylo Brno německým městem? Byl to v minulosti problém, nebo to přispělo k jeho rozvoji? A jaký byl vztah Čechů a Němců v průběhu historie? To všechno se dozvíte na vycházce věnované historii Brna od středověku do roku 1945. Provázet bude Martin Koplík. | **cz**

26. 5. | **17.30** **>** **Domov v sobě** **<** **Arnoldova vila | diskuse**

Domov není vždy adresa. Někdy je to vztah k sobě. V participativní diskusi budeme společně mluvit o vnitřním domově, soucitu se sebou a o tom, co nám může pomoci jej najít. Eliška Mynářová a Karolína Štorková publikum provedou řízenou debatou a nabídnou bezpečný prostor pro sdílení. | **cz**

26. 5. | **17.30** **>** **Domov v sobě** **<** **Arnoldova vila | diskuse**

Domov není vždy adresa. Někdy je to vztah k sobě. V participativní diskusi budeme společně mluvit o vnitřním domově, soucitu se sebou a o tom, co nám může pomoci jej najít. Eliška Mynářová a Karolína Štorková publikum provedou řízenou debatou a nabídnou bezpečný prostor pro sdílení. | **cz**

26. 5. | **17.30** **>** **Domov v sobě** **<** **Arnoldova vila | diskuse**

26. 5. | **17.30** **>** **Domov v sobě** **<** **Arnoldova vila | diskuse**

Domov není vždy adresa. Někdy je to vztah k sobě. V participativní diskusi budeme společně mluvit o vnitřním domově, soucitu se sebou a o tom, co nám může pomoci jej najít. Eliška Mynářová a Karolína Štorková publikum provedou řízenou debatou a nabídnou bezpečný prostor pro sdílení. | **cz**

26. 5. | **17.30** **>** **Domov v sobě** **<** **Arnoldova vila | diskuse**

Domov není vždy adresa. Někdy je to vztah k sobě. V participativní diskusi budeme společně mluvit o vnitřním domově, soucitu se sebou a o tom, co nám může pomoci jej najít. Eliška Mynářová a Karolína Štorková publikum provedou řízenou debatou a nabídnou bezpečný prostor pro sdílení. | **cz**

26. 5. | **17.30** **>** **Domov v sobě** **<** **Arnoldova vila | diskuse**

Domov není vždy adresa. Někdy je to vztah k sobě. V participativní diskusi budeme společně mluvit o vnitřním domově, soucitu se sebou a o tom, co nám může pomoci jej najít. Eliška Mynářová a Karolína Štorková publikum provedou řízenou debatou a nabídnou bezpečný prostor pro sdílení. | **cz**

26. 5. | **17.30** **>** **Domov v sobě** **<** **Arnoldova vila | diskuse**

Domov není vždy adresa. Někdy je to vztah k sobě. V participativní diskusi budeme společně mluvit o vnitřním domově, soucitu se sebou a o tom, co nám může pomoci jej najít. Eliška Mynářová a Karolína Štorková publikum provedou řízenou debatou a nabídnou bezpečný prostor pro sdílení. | **cz**

27. 5. | **19.00** **>** **Mezipřistání – premiéra** **<** **Arnoldova vila | divadlo**

Na cestě z Kalkaty do Říma má let společností Scandinavian Airlines pravidelné mezipřistání v Tel Avivu. Mezi cestujícími je tentokrát i bývalý prezident Říšské banky Hjalmar Schacht, muž, kterému se kdysi přezdívalo „Hitlerův bankéř“. Je rok 1951. A Schacht by byl raději kdekoli jinde na světě, jen ne v Izraeli. Hodinové čekání v letištní kavárně se promění v napínavé drama o Schachtův život. Světová premiéra divadelní hry v koprodukcí spolku Meeting Brno a Divadla Radost. | **cz**

27. 5. | **19.00** **>** **Mezipřistání – premiéra** **<** **Arnoldova vila | divadlo**

27. 5. | **19.00** **>** **Segreguje brněnské školství?** **<** **Muzeum romské kultury | diskuse**

Je brněnské školství skutečně „pro všechny“, nebo se děti v praxi rozdělují podle čtvrti, zázemí a volby školy? V debatě v Muzeu romské kultury se podíváme na to, jak vypadá inkluze v každodenní realitě. Diskutují Klára Laurenčíková Šimáčková, Zdeněk Lichtneger (ZŠ Křenova) a Martin Glogar (místostarosta MČ Brno-sever). Moderuje Bob Kartous. | **cz**

27. 5. | **19.00** **>** **Segreguje brněnské školství?** **<** **Muzeum romské kultury | diskuse**

27. 5. | **20.30** **>** **Feri & the Gypsies a Salut Roma** **<** **pláček pod platany u Muzea romské kultury | hudba**

Koncert kapely Feri & the Gypsies přinese romskou hudební tradici v živé, současné podobě. Vystoupí na plácku pod platany u Muzea romské kultury a doprovodí je taneční uskupení Salut Roma. | **cz**

27. 5. | **20.30** **>** **Feri & the Gypsies a Salut Roma** **<** **pláček pod platany u Muzea romské kultury | hudba**

Koncert kapely Feri & the Gypsies přinese romskou hudební tradici v živé, současné podobě. Vystoupí na plácku pod platany u Muzea romské kultury a doprovodí je taneční uskupení Salut Roma. | **cz**

27. 5. | **20.30** **>** **Feri & the Gypsies a Salut Roma** **<** **pláček pod platany u Muzea romské kultury | hudba**

Koncert kapely Feri & the Gypsies přinese romskou hudební tradici v živé, současné podobě. Vystoupí na plácku pod platany u Muzea romské kultury a doprovodí je taneční uskupení Salut Roma. | **cz**

28. 5. | **>** **Wanko: „… vždycky jsme byli Brňáci…“** **<** **Moravské náměstí | výstava**

Výstava vychází z osobní zkušenosti výtvarnice Andrey Wanko, která se rozhodla otevřít vlastní rodinnou historii spojenou s česko-německým původem, nacismem a poválečnými událostmi v Brně. Téma, které bylo v její rodině dlouho spojeno s tichem a strachem, se stává začátkem cesty k pochopení sebe sama i širších historických souvislostí. | **cz**

28. 5. | **>** **Wanko: „… vždycky jsme byli Brňáci…“** **<** **Moravské náměstí | výstava**

Výstava vychází z osobní zkušenosti výtvarnice Andrey Wanko, která se rozhodla otevřít vlastní rodinnou historii spojenou s česko-německým původem, nacismem a poválečnými událostmi v Brně. Téma, které bylo v její rodině dlouho spojeno s tichem a strachem, se stává začátkem cesty k pochopení sebe sama i širších historických souvislostí. | **cz**

28. 5. | **>** **Wanko: „… vždycky jsme byli Brňáci…“** **<** **Moravské náměstí | výstava**

Výstava vychází z osobní zkušenosti výtvarnice Andrey Wanko, která se rozhodla otevřít vlastní rodinnou historii spojenou s česko-německým původem, nacismem a poválečnými událostmi v Brně. Téma, které bylo v její rodině dlouho spojeno s tichem a strachem, se stává začátkem cesty k pochopení sebe sama i širších historických souvislostí. | **cz**

28. 5. | **>** **Wanko: „… vždycky jsme byli Brňáci…“** **<** **Moravské náměstí | výstava**

Výstava vychází z osobní zkušenosti výtvarnice Andrey Wanko, která se rozhodla otevřít vlastní rodinnou historii spojenou s česko-německým původem, nacismem a poválečnými událostmi v Brně. Téma, které bylo v její rodině dlouho spojeno s tichem a strachem, se stává začátkem cesty k pochopení sebe sama i širších historických souvislostí. | **cz**

28. 5. | **>** **Wanko: „… vždycky jsme byli Brňáci…“** **<** **Moravské náměstí | výstava**

Výstava vychází z osobní zkušenosti výtvarnice Andrey Wanko, která se rozhodla otevřít vlastní rodinnou historii spojenou s česko-německým původem, nacismem a poválečnými událostmi v Brně. Téma, které bylo v její rodině dlouho spojeno s tichem a strachem, se stává začátkem cesty k pochopení sebe sama i širších historických souvislostí. | **cz**

28. 5. | **>** **Wanko: „… vždycky jsme byli Brňáci…“** **<** **Moravské náměstí | výstava**

Výstava vychází z osobní zkušenosti výtvarnice Andrey Wanko, která se rozhodla otevřít vlastní rodinnou historii spojenou s česko-německým původem, nacismem a poválečnými událostmi v Brně. Téma, které bylo v její rodině dlouho spojeno s tichem a strachem, se stává začátkem cesty k pochopení sebe sama i širších historických souvislostí. | **cz**

28. 5. | **>** **Wanko: „… vždycky jsme byli Brňáci…“** **<** **Moravské náměstí | výstava**

Výstava vychází z osobní zkušenosti výtvarnice Andrey Wanko, která se rozhodla otevřít vlastní rodinnou historii spojenou s česko-německým původem, nacismem a poválečnými událostmi v Brně. Téma, které bylo v její rodině dlouho spojeno s tichem a strachem, se stává začátkem cesty k pochopení sebe sama i širších historických souvislostí. | **cz**

28. 5. | **>** **Wanko: „… vždycky jsme byli Brňáci…“** **<** **Moravské náměstí | výstava**

Výstava vychází z osobní zkušenosti výtvarnice Andrey Wanko, která se rozhodla otevřít vlastní rodinnou historii spojenou s česko-německým původem, nacismem a poválečnými událostmi v Brně. Téma, které bylo v její rodině dlouho spojeno s tichem a strachem, se stává začátkem cesty k pochopení sebe sama i širších historických souvislostí. | **cz**

28. 5. | **>** **Wanko: „… vždycky jsme byli Brňáci…“** **<** **Moravské náměstí | výstava**

Výstava vychází z osobní zkušenosti výtvarnice Andrey Wanko, která se rozhodla otevřít vlastní rodinnou historii spojenou s česko-německým původem, nacismem a poválečnými událostmi v Brně. Téma, které bylo v její rodině dlouho spojeno s tichem a strachem, se stává začátkem cesty k pochopení sebe sama i širších historických souvislostí. | **cz**

28. 5. | **>** **Wanko: „… vždycky jsme byli Brňáci…“** **<** **Moravské náměstí | výstava**

Výstava vychází z osobní zkušenosti výtvarnice Andrey Wanko, která se rozhodla otevřít vlastní rodinnou historii spojenou s česko-německým původem, nacismem a poválečnými událostmi v Brně. Téma, které bylo v její rodině dlouho spojeno s tichem a strachem, se stává začátkem cesty k pochopení sebe sama i širších historických souvislostí. | **cz**

28. 5. | **>** **Wanko: „… vždycky jsme byli Brňáci…“** **<** **Moravské náměstí | výstava**

Výstava vychází z osobní zkušenosti výtvarnice Andrey Wanko, která se rozhodla otevřít vlastní rodinnou historii spojenou s česko-německým původem, nacismem a poválečnými událostmi v Brně. Téma, které bylo v její rodině dlouho spojeno s tichem a strachem, se stává začátkem cesty k pochopení sebe sama i širších historických souvislostí. | **cz**

28. 5. | **>** **Wanko: „… vždycky jsme byli Brňáci…“** **<** **Moravské náměstí | výstava**

Výstava vychází z osobní zkušenosti výtvarnice Andrey Wanko, která se rozhodla otevřít vlastní rodinnou historii spojenou s česko-německým původem, nacismem a poválečnými událostmi v Brně. Téma, které bylo v její rodině dlouho spojeno s tichem a strachem, se stává začátkem cesty k pochopení sebe sama i širších historických souvislostí. | **cz**

28. 5. | **>** **Wanko: „… vždycky jsme byli Brňáci…“** **<** **Moravské náměstí | výstava**

Výstava vychází z osobní zkušenosti výtvarnice Andrey Wanko, která se rozhodla otevřít vlastní rodinnou historii spojenou s česko-německým původem, nacismem a poválečnými událostmi v Brně. Téma, které bylo v její rodině dlouho spojeno s tichem a strachem, se stává začátkem cesty k pochopení sebe sama i širších historických souvislostí. | **cz**

28. 5. | **>** **Wanko: „… vždycky jsme byli Brňáci…“** **<** **Moravské náměstí | výstava**

Výstava vychází z osobní zkušenosti výtvarnice Andrey Wanko, která se rozhodla otevřít vlastní rodinnou historii spojenou s česko-německým původem, nacismem a poválečnými událostmi v Brně. Téma, které bylo v její rodině dlouho spojeno s tichem a strachem, se stává začátkem cesty k pochopení sebe sama i širších historických souvislostí. | **cz**

29. 5. | **18.00** **>** **Když domov chybí** <